

A WONCA ÚJ, FOGLALKOZÁS EGÉSZSÉGÜGYI ÉRDEKLŐDÉSŰ ORVOSOK RÉSZÉRE MUNKACSOPORTOT ÓHAJT LÉTESÍTENI

Garth Brink – WONCA NewsVol.: 30, No 3. (12)

Egy sajátos érdeklődési vonal képviselői számára óhajt a szervezet továbbképzési és tudományos előrelépési lehetőséget teremteni, ennek a munkacsoportnak a megalakításával. Mi indokolja egy ilyen munkacsoport létesítését?

A munkahelyek gyakran távol esnek a lakhelyektől és a szakorvosi ellátási lehetőségektől. Gyakori, hogy menekült státusszal rendelkező munkavállalók dolgoznak folyamatosan egy-egy munkahelyen. Vannak olyan munkahelyek, ahol fokozott a baleset és/vagy a fertőző betegségek terjedésének veszélye.

A légi közlekedés egyre nagyobb embertömeget mozgat rövid időn belül nagy távolságokra, ez a repülőterek fokozott veszélyeztetettségét okozza a lappangó fertőzések terjedése vonatkozásában is. Így mi, családorvosok vagyunk igazán felelősek, hogy megfelelő felvilágosítással segítsük a megelőzést is. Ha a munkaterületről visszatér a munkavállaló és megbetegszik, ebben az esetben is a családorvos az érintett. A távoli – külföldi – munkavállalás a család otthon maradásának gondját is felveti, ami szintén a családorvos „keresztje”. Ez a tény persze a munkavállaló teljesítményét is alaposan ronthatja.

Nekünk családorvosoknak sajátos feladatot jelent ezeknek a nehézségeknek és egészségügyi következményeinek kérdése, ezért javasolja a szerző, hogy a

felmerülő nehézségek kezelésére, megoldására (?), létesüljön egy munkacsoport, amely a kérdéssel foglalkozik, és javaslatokat dolgoz ki, melyek segítenek a lehető legjobb eredmény elérésére.

A csoport feladata lenne:

- képzés és tájékoztatás,
- a családorvos feladatainak és felelősségének megállapítása,
- etikai és alkalmazási irányvonalak kidolgozása, források biztosítása,
- kapcsolatok kiépítése egyéb, a kérdésben érdekelt egyesületekkel,
- infrastruktúra teremtése a jobb eredmény érdekében,
- erősíteni az együttműködési hajlamot a WONCA társszervezeti között a kérdés végleges megoldása végett.

A program kidolgozására és megvalósítására olyan európai háziorvosok jelentkezését várja a szerző, akik a foglalkozás egészségügyi ellátásban is részt vesznek. A részleteket az Orlandóban rendezendő 17. Világkongresszuson óhajtják tisztázni. De a gkb@brink.za.net e-mail címen is mindenki érdeklődhet ezekről.

Dr. Hidas István

TISZTELT SZIGETVÁRI IVÁN PROFESSZOR ÚR!

A siófoki kongresszus alkalmával beszélgetésünk során szóba került a 60-as években bízarr körülmények között végzett szülés-vezetésem. Kevés irodalmi tehetőséggel leírom a történeteket.

Tél elején a de. rendelés befejezése után hívtak egy először vajudó fiatal asszonyhoz a falu egyik külső utcájába. A fiatal asszony távolról utazott haza fiatal nőrokonának a temetésére. A gyászolók között állva kezdődtek fájásai. Akkor még háztól temettek: homokkal felszórt bejárat – a tornácon ezüst színű bojtokkal fekete drapéria, a lakásban ravatal, amiről a koporsót az utcán várakozó gyászokocsira rakják. A kétlovas – nyitott – ezüst színű, faragott baldahinos halottaskocsi a már leszegelt koporsóval a sáros földúton – a gyászolók párosával a járdán – élükön a pappal, átkísérik a falun a temetőig. Csendsben, feketén, méltósággal.

A halottasházban a szülést levezetni nem volt lehetőség, és nem is illett volna. Üzentem a Postára – ott volt telefon – hívják meg a debreceni mentőt – hátha le tud jönni a sárban (Debrecen 40 km!). A mentő érkezéséig a szomszéd – üres – lakatlan ház alkalmas lett volna, ha az ágydeszkákra fektetett asszonyra be

tudtunk volna fűtetni, de a vaskályha kéménycsőve hiányzott. A dermedt, hideg szoba, hideg víz és a 4 ujjnyi méhszáj! gyors döntésre készítetett: M. B. nagytiszteletű úrtól elkértem a gyászfogatot, kocsisostól. A koporsó helyett dunyhákat és nagypárnákat rakattam – közéjük a vajudót.

Elindultunk a rendelő felé: a fogat a sárban, mi kerékpáron a járdán. Összekötött minket: „ne nyomjon!” Néhány száz méterre a rendelőtől a vajudó szólt, hogy folyik a magzatvíz. A kocsis kérésemre vállalta a kockázatot, vágta a sárban, a köves főutcán – percek múlva a rendelői vizsgálóasztalon feküdt a fiatalasszony.

A szomszéd patikusné hozott át melegvizet, azzal megmosdattuk a babát, majd a mentő is megérkezett.

2004 tavaszán ügyeletes voltam. Harmincas éveiben járó fiatalasszony hazalátogatása során megfázásra kért segítséget – így láttam újra a babát.

Dr. Koháry György

U. i.: Ha feljegyzésem kinyomtatható, kérnék belőle egy példányt, köszönettel.

Címem: 4183 Kaba, Rákóczi u. 142.